

Bijzondere ontmoetingen

Deze rubriek doet verslag van bijzondere ontmoetingen tussen vogelaars en vogels. Dat hoeven niet persé bijzondere vogels te zijn. Maar iedereen beleeft wel eens ontroerende, grappige of andere unieke ervaringen bij het vogels kijken. Laat ons meegenieten. Stuur je verhaal in je eigen woorden (max 300) aan de redactie.

De Nachtzwaluw

Na een warme zonnige dag, draaide de avond naar de nacht. Ik pakte mijn fiets en trapte het Drentse woud in. Ik wilde nagaan of het waar was wat iemand mij had verteld op een manier alsof hij zijn mond voorbij praatte. Zat hier een Nachtzwaluw?

Terwijl ik mijn fiets op slot zette aan de rand van een door heide omzoomde zandvlakte, hoorde ik hem al. Mijn hart trilde mee met het geluid van de Nachtzwaluw die ergens vlakbij moest zitten. Zijn triller veranderde soms even van toonhoogte. Ver boven mij verschenen, nog wat bleekjes, de eerste sterren. Het bos rondom veranderde in een zwarte lijst dat de hei samen met de zanderige vlakte bijeen hield. Ik had van de spanning al een tijdje bijna niet geademd en zette me wat draaierig op de stomp van een afgezaagde boom. Het getril kwam nu van alle kanten maar van waar precies kon ik niet vaststellen. Het werd steeds onderbroken door een metalig 'twietwie'. Opeens zag ik er één, kort vloog een zwart silhouet voorbij en klapte een paar keer met zijn vleugels. Het landschap leek door de aanwezigheid van deze vogels betoverd, on-Nederlands, onaards. Geen zuchtje wind ritselde door de lage dennen in de hei, af en toe kraakten wat kikkers in het ven verderop, een eind gaf een schrille kwaak. Alleen de Nachtzwaluwen hadden het druk. Ze vlogen heen en weer, het waren er zeker vier. Ik stond op en liep zachtjes verder in de hoop dat ik er ergens één zag zitten. Maar nee, de nacht werd zwarter en zwarter, er was geen maan. Uit de grond steeg een zalig zanderig ruikende koelte op. Mijn ogen traanden van het ingespannen staren en na een ruim uur kreeg ik het koud en liep langzaam terug naar het hek, het ver dragende getril met die vleugelklap en dat bijzondere 'getwiet' achterlatend. Van binnen juichte alles in me: het verhaal van de Nachtzwaluw klopte! Ik fietste hard door het donkere bos terug naar huis, zonder licht, ineens bang voor alles wat er was maar ik niet zag. Links van mijn voortrazende fiets ritselde wat en toen ik bij het verharde fietspad kwam, klepperden er kort kleine hoefjes voor me uit.

Naderhand bleek ik nog meer een mazzelaar. Vanwege de drukte en verstoringen in de natuurgebieden is het vanaf 2021 verboden om 's nachts het Drentse woud te betreden.

■ *Tekst: Abé Holshuijsen. Foto: Nachtzwaluw door Bram Ubels*